

Moj put u Norvešku

Dok smo letjeli za Hrvatsku, pitala sam se zašto smo uopće išli u Norvešku. Mislila sam kako u Hrvatskoj ne možemo napraviti ništa slično, ali onda mi je sinulo: Naravno da možemo!

Nakon vrlo dugog, ali udobnog putovanja, stigli smo u Norvešku. Odredište nam je bio Sandnes, grad od oko 20.000 stanovnika. Sandnes nema aerodrom, tako da smo sletjeli u obližnji grad, Stavanger. Na aerodromu su nas dočekali Geir Hatland (organizator našeg dolaska), njegova supruga, i Anders Jarvik, jedan od koordinatora, i odveli nas u hotel u Sandnesu svojim automobilima. Hotel u kojem smo odsjeli se zove Quality Residence Hotel i bio je sjajan. Svatko je imao svoju sobu i osoblje je bilo vrlo ljubazno.

Sljedeći dan posjetili smo Odjel za kulturu u Sandnesu, koji oni nazivaju »Kulturmolla« ili Klub mladih. Odjel za kulturu je zgrada u kojoj se mladi ljudi mogu nalaziti i zabavljati jer u Norveškoj ljudima mlađim od 18 godina nije dozvoljeno izlaziti u kafiće, a neki kafići ne primaju goste mlađe od 20 godina. Zato u Odjelu za kulturu imaju diskoteku, kafić, halu za koncerte, a na poticaj zaposlenika, mladi mogu osnivati bendove, plesne ili literarne skupine. Tamo se također održavaju sastanci Vijeća mladih.

Svaka škola ima svoje Vijeće mladih, a svako Vijeće mladih ima predsjednika, tajnika i blagajnika. Zadaća Vijeća mladih je da osmisli slobodno vrijeme koje provode u školi i da se bori za sve što im treba, na demokratski način. U četvrtak smo sudjelovali u radu Gradskog dječjeg vijeća. Velika gradska vijećnica bila je puna djece koja su bila organizirana u šest skupina. Neki od njih su bili toliko mali da im noge nisu doticale pod kad su sjeli. Ispred njih je bio gradonačelnik Sandnesa, gosp. Jostein Rovik i predsjednik Vijeća mladih, Kari-Anne Jakobsen. U strahnjem dijelu vijećnice bili su roditelji najmlađih sudionika. Nakon što su Kari-Anne i gradonačelnik pozdravili nazočne i izrazili im dobrodošlicu, gradonačelnik je objasnio što će se događati u vijećnici. Gradsko vijeće će ponuditi 100.000 Nkr djeci i mladima. Tih 100.000 Nkr će prvo biti podijeljeno na 25.000 Nkr i 75.000 Nkr. 75.000 Nkr će zatim biti podijeljeno tako da svaka skupina dobije isti iznos, a 25.000 Nkr će dobiti skupina koja dobije polovicu glasova. Nakon toga su se skupine povukle u Klub mladih da se pripreme za diskusiju. Prvo su odabrali predsjednika skupine. Nakon toga su napisali prijedloge za 12.500 Nkr i 25.000 Nkr. Mogli su koristiti razne materijale: postere, knjige, časopise, grafove, internet... sve kako bi osmislili svoje želje, potrebe i prijedloge na najbolji način. Nakon dva sata su

se vratili u gradsku vijećnicu i diskusija je započela. Prvo su odlučili na što mogu potrošiti 12.500 Nkr (75.000 Nkr). Većina je bila za sportske aktivnosti i svi su se s tim složili. A zatim su trebali odlučiti o glavnoj stvari. Kako potrošiti 25.000 Nkr? Svaka skupina je prezentirala svoj prijedlog. Neki su bili za biciklistički park, neki za klupe oko škole, neki za skateboard utrku.

Diskusija je trajala jedan sat, i mislim da je to bilo ono zašto smo posjetili Norvešku. Djeca su me se jako dojmila. Oni su svi mali demokrati. Bili su opušteni, ali istovremeno tako ozbiljni i puni samopouzdanja. Poput odraslih, ali otvoreniji i iskreniji. Skupina koja je željela skateboard utrku je pobijedila, ali tek nakon tri kruga glasovanja. Na kraju su razgovarali o stvarima koje žele promijeniti u svom gradu i školi. Većina ih

se žalila na prijavu školske WC-e, neke ružne zgrade, prijave parkove...

U petak smo išli u razgledavanje fjordova trajektom. Usput, posjetili smo srednju školu u gradiću Tau. Škola je poput sna! Učionice su pune razne opreme, stolice udobne, a kemijski kabinet je kao laboratorij. Subota je bila slobodna, pa smo otišli u šoping. U nedjelju smo otputovali kući.

Dok smo letjeli za Hrvatsku, pitala sam se zašto smo uopće išli u Norvešku. Mislila sam kako u Hrvatskoj ne možemo napraviti ništa slično, ali onda mi je sinulo. Naravno da možemo! Imamo puno mladih ljudi, imamo gradonačelnika, imamo prostor, jedina stvar koja nam je potrebna su volonteri, rad i dobra volja.

Ana Nedić,
2. razred srednje škole